

MEGSZABADÍTOTTÁL

Pintér Béla

Már az első keresztyének
Tudták, hogy mi a lényeg
És teljes szívből dicsőséget adtak
A Seregek Istenének.
Igaz, hogy katakombákban éltek,
Meg pincék mélyén szólt az ének,
De sohase hódoltak be
A sötétség erejének.
Hogy utálták őket,
Belőlük mindig gúnyt űztek,
Börtönbe zárták,
Bíróság elé cibálták,
Egyre jobban tiltották,
Tűzzel, vassal irtották,
De az igazságot kalitkába nem zárhatták!

Én is Jézushoz tartozom,
Bátran hirdetem és megvallom:
Jézus az Út és rajta kívül nincs más!
Sohase foglak Téged megtagadni,
Bármilyen nehéz lesz is megmaradni,
Mindig csak arról fogok énekelni,
Hogy megszabadítottál.

Ma is meghalnak több százan
Szerte a nagyvilágban,
Vagy börtön mélyén ülnek,
Mert Jézusról beszéltek,
De ők mindent vállalnak,
Igen, az életük sem drága,
Csak elmondhassák, hogy Jézus Krisztus
A Királyok Királya.
És most itt vagyunk, te és én
Szabad országban, nyugton békén,
Bátran lehet hirdetni:
„A kapu nyitva, csak be kell menni!”
Beszélhetsz róla az utcán,
Vagy a rádió hullámhosszán,
A tévében, vagy cédéken,
Harsányan, vagy félénken,

Nekem mindegy, csak mondjad,
A világ hadd hallja, hadd tudja,
Hadd lássák, mi van a szivedben,
Hogy te igazán hiszel az Istenben!

Én is Jézushoz tartozom,
Bátran hirdetem és megvallom:
Jézus az Út és rajta kívül nincs más!
Sohase foglak téged megtagadni,
Bármilyen nehéz lesz is megmaradni,
Mindig csak arról fogok énekelni,
Hogy megszabadítottál.

Forrás: www.keresztenydalok.hu